

And next to it; 'if for a thanksgiving'

וסמך ליה אם על תודה -

Overview

The **ברייטא** derived from various פסוקים that by קרבנות (of קדשי קדשים) each קרבן or must be divided equally amongst the כהנים and one cannot exchange his portion in one קרבן for a share in another קרבן. The **ברייטא** concludes that we derive this rule by קדשי קלים as well since after the תורה writes¹ איש כאחיו (from where we derive the rule by קדשי קדשים), it immediately writes אם על תודה (which is קדשים קלים), to teach us this rule by קדשי קלים as well. דרשה תוספות challenges the validity of this דרשה.

תוספות asks:

ואם תאמר והא מוקמינן לה כרבי יהודה² ורבי יהודה לא דריש סמוכים³ אלא במשנה תורה -
And if you will say; but we establish this ברייתא according to ר"י, but ר"י does not expound סמוכים, only in משנה תורה, but not in חומש ויקרא, where these פסוקים are found -
כדאיתא בריש יבמות (דף ד,א) -

As is mentioned in the beginning of יבמות. How can we assume that ר"י is the author of this ברייתא?!

תוספות answers:

ויש לומר דלאו סמוכים ממש דריש אלא וי"ו מוסיף⁴ על ענין ראשון -
And one can say; that ר"י is not actually expounding סמוכים, but rather he expounds the דרשה that a וי"ו adds on the first (previous) concept -
דכתיב (ויקרא ז') וזאת תורת זבח השלמים:
For it is written (after איש כאחיו), 'and this is the rule of the שלמים sacrifice'.

Summary

We derive the rule of קדשים קלים by אין חולקים from the וי"ו מוסיף על ענין ראשון which is written by שלמים (but not from the סמיכות of תודה).

Thinking it over

¹ The three פסוקים (in ויקרא [צו] ז,יב) read: **יא. וזאת תורת זבח. וי. וזאת תורת זבח. וי. וזאת תורת זבח.** See 'Thinking it over'.

² See the גמרא immediately which states וכל יהודה וכו'.

³ סמוכים means near or close; when two ideas are written next to each other we can derive certain laws from each other. However ר"י limits this type of דרשה to משנה תורה (the חומש דברים) only.

⁴ The fact that two פסוקים are near each other is no cause to expound סמוכים (except in משנה תורה), however when a verse begins with a וי"ו ('and'), this indicates that it is a continuation from the previous verse. In our case too, the וי"ו of וזאת תורת זבח השלמים indicates that also by שלמים (which are קדשים קלים) the rule of איש כאחיו applies.

⁵ פסוק יא. See footnote # 1.

Why does the גמרא cite the פסוק of תודה אם, if we actually derive it from the previous פסוק of זבח תורת זבח השלמים (for even if it is actually derived from סמוכים, the פסוק which is סמוך is גו' וזאת תורת וגו')?⁶

⁶ See נחלת משה and מהרש"ל.